

הבאר הזו, עליו המים אליה
כאשה ששמחה עם בעלה.
ואם תאמר, הנה אליהו ברח ולא
פגש בה, למה? אלא אליהו הוא
למטה מן הבאר, ולא למעלה,
כמו שהיו משה ויעקב, ומשום
כך הוא מלאך ועושה שליחות.
ומשום שיעקב וימשה הם
למעלה מן הבאר, הבאר שמחה
אליהם ועלתה לקבל אותם
כאשה ששמחה לבעלה ומקבלת
אותו.

וירא והנה באר בשדה. סוד הוא
שראה את הבאר הזו למעלה, זה
כמו זה. כתוב שלשה עשרי צאן
רוכצים עליה. אם הם שלשה,
למה כתוב ונאספו שמה כל
העדרים? אלא הם שלשה:
דרום, מזרח, צפון. דרום מן הצד
הנה, וצפון מהצד הנה, ומזרח
ביניהם. ואלו עומדים על הבאר
הזו ואוחזים אותה וממלאים
אותה. מה הטעם? משום כי מן
הבאר ההיא ישקו העדרים. הינו
שכתוב ישקו כל חיתו שדי.

תוספתא

וירא והנה באר בשדה. רבי
אלעזר אמר, כתוב (ישעיה נא)
שמעו אלי רדפי צדק. אותם
המבקשים סוד האמונה, אותם
שנדבקו בקשר האמונה, אותם
שיודעים דרכי המלך העליון
[קרו שמו].

בשעורים שנים ויצאו לקראת
אחד - מקבלים אותו בין שתי
זרועות. שנים יורדים למטה,
שנים הם, אחד ביניהם. שני
אלה מושב הנביאים, המקום
שיונקים בו, אחד ביניהם, שהוא
מתחבר בכל, הוא נוטל הכל.
אותה באר קדושה עומדת
תחתיהם, היא שדה התפוחים
הקדושים. מהבאר הזו משקים
העדרים, כל אותן המרפבות, כל

ומשה, בחדוה קביל לון האי באר, ובצעא
לאתקרבא בהדייהו, ועל דא כיון דחמא לון
האי באר סליקו מיא לגבייהו, פאתתא
דחדיאת עם בעלה.

ואי תימא הא אליהו ברח ולא אערע ביה,
אמאי. אלא, אליהו לתתא מן באר הוא,
ולא לעילא, כמה דהו משה ויעקב, ובגין
כך, מלאך איהו, ועביד שליחותא, ובגין
דיעקב ומשה, לעילא אינון מן הבאר, באר
חדי לגבייהו, וסליק לקבלא לון, פאתתא
דחדיאת לגבי בעלה, ומקבלא ליה.

וירא והנה באר בשדה, רזא איהו, דחמא
האי באר לעילא, דא כגוונא דא,
פתיב, (בראשית כט) שלשה עשרי צאן רוכצים
עליה, אי אינון (דף קנב ע"א) שלשה, אמאי
פתיב, (בראשית כט) ונאספו שמה כל העדרים.
אלא, אינון שלשה, דרום, מזרח, צפון.
דרום מהאי סטרא, וצפון מהאי סטרא,
ומזרח ביניהו, ואלין קיימין על האי באר
ואחידין ליה, ומליין ליה. מאי טעמא, בגין,
(בראשית כט) כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים.
הינו דכתיב, (תהלים קד) ישקו כל חיתו שדי.

תוספתא

וירא והנה באר בשדה. (בראשית כ"ט) רבי אלעזר אמר,
פתיב (ישעיה נא) שמעו אלי רדפי צדק, אינון
דתבעי רזא דמהימנותא, אינון דאתדבקו בקשורא
דמהימנותא, אינון דידעין ארחוי דמלכא עלאה.
כד סליקו תרין, ונפקו לקדמות חד, מקבלין ליה בין
תרין דרועין. תרי נחתי לתתא, תרין אינון, חד
ביניהו. תרין אלין מותבא דנביאי, אתר דינקי ביה, חד
ביניהו, דאיהו אתחבר בכלא, הוא נוטל כלא.
ההוא בירא קדישא קאים תחותיהו, חקלא דתפוחין
קדישין איהו. מהאי בירא מתשקין עדריא, כל